

[...]

32.470/A/II/PF

[...]

Betreft: klacht tegen de Dienst Kijk- en Luistergeld

Ter zitting van 13 september 2001 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige inwoner van Drogenbos, de heer [...], die van de Dienst Kijk- en Luistergeld van de Vlaamse Gemeenschap een Nederlandstalig betaalbiljet voor het jaar 2000 heeft ontvangen, terwijl zijn taalaanhorigheid welbekend was.

*

*

*

Op de vraag om inlichtingen terzake, hebt u onder meer het volgende gesteld.

"Vanaf het aanslagjaar 1998 worden door de dienst Kijk- en Luistergeld de aanslagbiljetten voor het kijk- en luistergeld in de faciliteitengemeenten in het Nederlands verstuurd met onderaan op het biljet de vermelding "Sur simple demande par écrit, un document en français peut être obtenu".

Vóór het aanslagjaar 1998 werden lijsten bijgehouden van alle belastingplichtigen met de vermelding van hun taalaanhorigheid. Wanneer een belastingplichtige ooit een Franstalig aanslagbiljet had aangevraagd kreeg hij het volgende jaar automatisch opnieuw een Franstalig aanslagformulier.

Vermits de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (ABAFIM), die instaat voor de inning en controle van het kijk- en luistergeld, moet beschouwd worden als een dienst van de Vlaamse regering in de zin van artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980, is op deze dienst omzendbrief 97/29 van de Vlaamse regering van 7 oktober 1997 van toepassing.

Deze omzendbrief regelt het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering en gaat uit van een restrictieve interpretatie van de faciliteiten waarbij het niet-repetitieve karakter ervan vooropstaat. [...]

Aanslagbiljetten worden in eerste instantie in het Nederlands verstuurd. Franstaligen die dat wensen kunnen van hun wettelijk recht op faciliteiten gebruik maken door een Franstalig aanslagformulier aan te vragen bij de bevoegde dienst. Deze mogelijkheid wordt trouwens in het Frans vermeld op hun Nederlandstalig aanslagbiljet."

*

* *

Betaalbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 25, 1ste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waar artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen naar verwijst, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De Dienst Kijk- en Luistergeld dient dus die regels te volgen.

De taalaanhörigheid van de klager was die dienst bekend, aangezien het betaalbiljet van de vorige belasting hem in het Frans werd toegestuurd.

In die omstandigheden acht de VCT de klacht, bij vier stemmen van de Franse afdeling en vier stemmen en een tegenstem van de Nederlandse afdeling, ontvankelijk en gegrond. Het betaalbiljet van de heffing 2000 dient de klager in het Frans te worden toegestuurd. Dit document zal als een origineel exemplaar moeten worden beschouwd.